

சிவமயம்

மாநகல் கீழ்க்கை பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

திரு.கார்த்திகேசு ஜெகநாதன்

அவர்களின் சிவய்யேறு குறித்த

நினைவு மலர்

08.09.2013

மாதகல் கழக்கைப் பிறப்பிடமாகவும்,
வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட
அமரர்
திரு. கார்த்திகேச ஜெகநாதன்
அவர்களின் சிவபத்பேறு குறித்த
நினைவு மலர்

08.09.2013

எமந்தியமம்

மறந்திட முடியுமா?

எமதருகே சூருந்த உம்மை
கண்ப்யொழுதில் சூழந்தோமோ?
உணர்விழந்தே வாடுகின்றோம்
உத்தமனே ஏன் பிரிந்தாய்
நினைக்கையிலே நெஞ்சம்
நிறையிழந்தே யோனதையா
மனத்துயரம் எமக்களித்து
மன்னவனே ஏன் மறைந்தாய்
மனைவி மக்கள் தம்முடனே
மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்த வுன்னை
அணைத் தெடுத்தான் காலனவன்
ஐயகோ... ஏது செய்வோம்
நிலவெனவே நீ மிளிர்ந்தாய்
நிறை வாழ்வை எமக்களித்தாய்
உறைந்ததையா குருதியிங்கே
ஒளி நிலவே ஏன் மறைந்தாய்
விரைந்ததுவோ விதியின்று
நிறைந்ததுவே துயரிங்கே
மறைந்ததுவே நின் வதனம்
மறந்திடவே முடியுமா
உமையென்றும்

மனைவி,
பிள்ளைகள்.

பஞ்சபூரணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் சூதி

சங்கரன் மகனே சஞ்சலம் தீர்ப்பாய் சக்தி குமாரா கணநாதா
ஐங்கரன் உன் அடியினை தொழுதேன் அடைக்கலம் நீயே கணநாதா
சங்கரித்திடுவாய் சங்கட மெல்லாம் சம்பு குமாரா கணநாதா
சங்கரி மைந்தா சந்ததம் பணிவேன் சரணம் சரணம் கணநாதா.

நேவாரம்

திங்கள் தங்கிய சடையுடைய யானைத்
தேவ தேவனைச் செழுங்கடல் வளரும்
சங்கவெண் குழைக் காதுடையானைச்
சாமவேதம் பெரிது காப்பானை
மங்கை தங்கை மயைமகள் கண்டு
மருவியேத்தி வழிபடப் பெற்ற
கங்க யானைக் கம்பனெம்மானைக்
காணக் கண்ணடியேன் பெற்றவாரே.

நிருவாசகம்

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவமாம்
ஒருவனே சொல்லுதற்கரிய
ஆதியே நடுவே அத்தமே பந்தம்
அறுக்கும் ஆனந்தமா கடலே
நீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
திருப்பெருஞ் துறையறைச் சிவனே
யாது நீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
வந்து நின் இணையடி தந்தே.

திருவிசைப்பா

பன்னெடுங்காலம் பணிசெய்து பழையோர்
தாம்பல ரேம்பலித் திருக்க
வென்னெடுங் கோயிநெஞ்ச வீற்றிருந்த
வெளிமையை யென்று நான் மறக்கேன்
மின்னெடும் புருவத்திள் மயிலனையார்
விலங்கல்செய் நாடகசாலை
இன்னடம் பயிலுமிஞ்சி தழ் தஞ்சை
யிரசராசேச் சரத்திவர்க்கே

திருப்பல்லாண்டு

சொல்லாண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த
தூய்மனத் தொண்ட ருள்ளீர்
சில்லாண் டூற் சிதையுஞ்சில தேவர்
சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகத் திரண்மேரு விடங்கள்
விடைப் பாகன்
பல்லாண்டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறு துமே.

திருப்புராணம்

ஞானத்தின் திருவுருவை நான்
மறையின் தனித் துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்
வளர்மதிக் கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க் கொன்றைச்
செஞ்சடையார் சீர் கொடுக்கும்
கானத்தின் ஏழுபிறப்பைக்
கண்களில்ற் கண்டார்கள்.

திருப்புகழ்

காசினியிற் பிறவாதே காலனிடத் தனுகாதே
சீல அகத்திய ஞானதேன் அமுதைத் தருவாயே
மாலயனுக் கரியோனே மாதவரைப் பிரியானே
சோலை மலைக்குரியோனே சுவாமி மலைப் பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்

**பரமபதப் பேறடைந்த
அமரர் கார்த்திகேசு ஜெகநாதன்
அவர்களின்
(வாழ்க்கைச் சரிதம்)**

சகல அண்ட சராசரங்களிலும் இந்து சமுத்திரத்தின் நித்திலம் எனப் போற்றப்படும் வீணைக் கொடியுடை வேந்தனாம் இராவணன் வீறுடன் ஆண்ட நம் இலங்கை மண்ணில் வடபால் விவசாய வளமும், கடல் வளமும், கல்வி வளமும், சைவமும், தமிழும் தழைத்தோங்கிய மாதகல் நிலப்பரப்பில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை ஆக்கிய நற்புலவர் மயில்வாகனத்தார் வழியில் வந்த கார்த்திகேசு செல்லம்மா (அமரர்) தம்பதிகளின் இல்லற வாழ்வின் பயனாக செல்லத்துரை, விநாயகமூர்த்தி, இராசரத்தினம் (அமரர்), ஈஸ்வரி, துரைராஜா, ஜெகநாதன், சின்னராசா (அமரர்) ஆகிய பிள்ளைச் செல்வங்களைப் பெற்றெடுத்தனர்.

இத்தம்பதியினரின் ஆறாவது புதல்வனாகிய அமரர் ஜெகநாதன் 1957 ஆனி பதினாறாம் திகதி அன்று பிறந்தார். இவர் தனது கல்வி பராயத்தை அடைந்ததும் ஆரம்பக்கல்வியை யா/ மாதகல் விக்கினேஸ்வரா வித்தியாலயத்திலும் இடைநிலைக் கல்வியை யா/ புனித சஞ்சுசையப்பர் மகா வித்தியாலயத்திலும் பயின்றார்.

இவர் தம் தந்தையாருடனும், சகோதரர்களுடனும் அன்பாகவும், பண்பாகவும் இணைந்து தம் ஜீவனோபாய தொழிலாகிய விவசாயத்தில் சிறந்து விளங்கினார்

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்

சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையால்”

எனும் வாக்கிற்கிணங்க சிறந்த விவசாயியாக விளங்கினார்.

இவர் தனது திருமணப் பருவம் அடைந்ததும் பெற்றோர் சிறுவிளான் பதியைச் சேர்ந்த இராசா மகேஸ்வரி தம்பதிகளின் புதல்வியான புஷ்பமலரை இல்லறத் துணைவியாக கரம் பிடித்து வைத்தனர்.

அவர்கள் இருவரும்

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது,”

எனும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கமைய இல்லற வாழ்க்கையை
இனிதே நடத்தி வந்தார்கள். இல்லறம் எனும் நல்லறத்தின்
அணிகலன்களாக தர்ஷினி, ரத்ஷி, ஜயந்தேஷி எனும் மூன்று
முத்துக்களைப் பெற்றெடுத்தனர்.

குழந்தைகளை சீரும் சிறப்போடும் வளர்த்து அவர்களுக்கு
ஏற்றமுறையில் சிறந்த கல்வியறிவினைப் புகட்டினார்.

அவர்கள் ஆர்வமுடன் கல்வியறிவினைப் பெற்றுத்
தங்களுக்கென தொழில் வாய்ப்பினை பெற்றுக் கொண்டார்கள்.
இவ்வாறு மனைவி, பிள்ளைகளுடன் கூடிக் குலாவி வாழ்ந்து
வந்தார்.

தம் குலதெய்வமாகிய பாணாகவெட்டி ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி
அம்பாளினை தனது கண் கண்ட தெய்வமாக கருதி தன்னாலான
சரீரத் தொண்டுகளைச் செய்து வந்தார்.

இவ்வாறு குடும்ப ஒளி விளக்கான இவர்
பழகுபவர்களுக்கு இனிமையானவராகவும், எல்லோருக்கும்
உதவும் மனம் உடையவராகவும் குடும்பத்துடனும், அயலவர்,
சுற்றத்தாருடனும் விகடப்பேச்சுப்பேசி வாழ்ந்த இவரை கண்மூடி
விழிப்பதற்குள் காலன் அழைத்தமையால் (09-08-2013) அன்று
வெள்ளிக்கிழமை அனைவரையும் ஆறாத் துயரில் ஆழ்த்தி
பூவுலக வாழ்வை நீத்து இறைவனடி சேர்ந்து பேரின்பப்
பெருவாழ்வு பெற்றார்.

“நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்

பெருமை உடைத் திவ்வுலகு’

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

தேவீ துணை
ஓம் சக்தி

கௌரீக் காப்பு

வீநாயகர் துத்

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எக்குற்றமும் வாராமற்கா.

வேண்ட்தல் கூற்று

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னை தோற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெலாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கரும்மம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினிக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்துவந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்வளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே
கொடியமகி ஷாசுரனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல் லோபதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரிநீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனை பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனை பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனும்
அம்மா உமையணைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாக் காட்டிடுவீர்
நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு

நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையை தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே தற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்கு பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே
 ஏட்டுடைத் தலைவியரே எல்லாம்மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத்திரங்கள்
 நானுனக்குத் தானேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குத் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொடட்தெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாங்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்து வரும்
 சந்தனச் சார்ந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்

பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுண்ணைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலை போற் கண்ணிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து
 பக்தி மனதுடனே பரவியணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீபெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியு முண்டு முக்கால உணர்வுண்டு
 எச்சகக்தி லோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனை காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

கௌரிகாப்பு முற்றும்.

காயத்திரி மந்திரம்

ஓம் பூர் புவஹ ஸ்வஹ
 தத் ஸ்விதூர் வரேண்யம்
 பர்கோ தேவஸ்ய தீமகி
 த்யோ யோநஹ பரசோதயாத்.

கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங்கை கூடும் நிமல ரருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர் வமரம் புரிந்த

குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மைய னடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லால்எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக!
வருக! வருக! மயிலோன் வருக!
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோநம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென

வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடும் நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மார்பில்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழகு உடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகுண டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி

டுடுடு டுடுடு டுடுடு டுடு

டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாளைச் செவ்வேல் காக்க
கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க

பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வாலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமரா கூடிதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அன்னரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்

விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆணை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன் .
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதகெட் டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுஉடல் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதூங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க

ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்பு பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருவரை யாப்பும்.
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீனெக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சயலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா! குகனே! கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா! கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா!
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா!
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக!
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை

நேச முடன்பான் நெற்றியில் அணிய
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்தி பெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்களன் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென்று அடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடன்ஒரு நினைவது வாகி
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்!
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திடும்

நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாசக்
 குரபத் மாவைத் துணிந்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வார்க்கு உவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சிப் புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவலும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

சத்திய வாக்குகள்

- ✦ வலியையும் துன்பத்தையும் உணர்ந்தவர்களால் மட்டுமே துன்பம் அனுபவிப்பவர்களிடம் இரக்கம் கொள்ள முடியும்.
- ✦ ஒழுக்கமே வாழ்க்கையில் உயர்வுதரும் குணம்.
மக்கள் அனைவரும் ஒழுக்கமாக வாழக் கற்றுக் கொண்டால் உலகமே அமைதியின் வடிவமாக மாறிவிடும்.
- ✦ பிறருக்கு உதவும் பெரியோர்கள் தமக்கென்று எதையும் வைத்துக்கொள்வதில்லை. இவர்களின் எண்ணம், சொல், செயல் எல்லாமே சிறப்பானதாகவே இருக்கும்
- ✦ விளக்கு உயரத்தில் இருந்தால், ஒளி அதிக தூரத்திற்குப் பரவி வெளிச்சம் தெரியும் அதைப்போலவே உங்களது புகழ் பரவ வேண்டுமானால் எண்ணம் செயல்களால் உயர்ந்தவராக இருங்கள்
- ✦ எந்த ஒரு செயலைச் செய்தாலும் மற்றவர்களுடைய நலனைக் கருத்தில் கொள்ளுங்கள் சுயநலமான வாழ்க்கை வாழாதீர்கள்
- ✦ மனம் அலைபாயும் போது திரும்பத் திரும்ப மனதிற்குள் “நான் குரங்கல்ல மனிதன்” என்று சொல்லிக் கொள்ளுங்கள்.
- ✦ பணிவு இல்லாத இடத்திரல் இருக்கும் கணக்கற்ற செல்வத்திற்கு ஒரு மதிப்பும் கிடையாது.
- ✦ ஒருவருக்கு இன்பம் தரும் பொருள் மற்றொருவருக்கு துன்பத்தைத் தருகிறது.. ஆகவே இன்பம் என்பது ஒவ்வொருவரின் மனதில்தான் இருக்கிறது.

சிந்தனைத் துளிகள்...

- ✦. எல்லா மனிதர்களையும் நம்பிவிடுவது ஆபத்து. ஒருவரையும் நம்பாமல் இருப்பது பேராபத்து.
- ✦. கவிந்துவிடும் முகஸ்துதிகளையும் முழப்பொய்களையும்விட காயப்படுத்தினாலும் உண்மையே மேல்.
- ✦. “நீ தைரியமான மனிதன். உன்னால் சாதிக்கமுடியும்” இதற்குமேல் ஒருவரை வாழ்த்த வேறு வாசகம் தேவையில்லை.
- ✦. முட்டாளைச் சமாளிக்க ஒரே வழி மௌனமாக இருப்பதுதான்.
- ✦. ஒருவன் அரசனாக வாழலாம். ஆனால் அவன் மனிதனாகத்தான் இறக்கவேண்டும்.
- ✦. நீ இறக்கும்போது உனக்காக அழக் கூடியவர்களை நீ உயிருள்ள போதே தேடி வைத்துக் கொள்.
- ✦. நம் எதிர்காலத்தை நாமே உருவாக்குகின்றோம். அதை விதி என்கின்றோம்.
- ✦. உலகை அறிந்தவன் வெட்கப்படமாட்டான். தன்னை அறிந்தவன் அகம்பாவம் அடையமாட்டான்.
- ✦. படுக்கைக்குச் செல்வதற்கு முன்பாக கவலைகள் அனைத்தையும் செருப்போடு களற்றி வைத்துவிட வேண்டும்.
- ✦. நாலு நாள் பழகியிருந்தாலும் நல்லவன் நல்லதையே செய்வான். நாற்பது வருடம் பழகியிருந்தாலும் கெட்டவன் கெட்டதையே செய்வான்.

உறவுகள் மேம்பட.....

குறும்பத்திலும் சரி, அலுவலகத்திலும் சரி மனித உறவுகளில் விரிசல்கள் தற்படாமல் ஓடுக்கவும், தற்பட்ட விரிசல்கள் மேலும் பெருகாமலும் ஓடுக்க :-

- ✦. நானே பெரியவன். நானே சிறந்தவன் என்ற அகந்தையை (Ego) விடுங்கள்.
- ✦. அர்த்தமில்லாமலும், பின்விளைவு அறியாமலும் பேசிக்கொண்டே இருப்பதை விடுங்கள். (Loose Talks)
- ✦. எந்த விஷயத்தையும் பிரச்சனையை நாகுக்காகக் கையாளுங்கள் (Diplomacy), விட்டுக் கொடுங்கள். (Compromise)
- ✦. சில நேரங்களில் சில சங்கடங்களைச் சந்தித்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்று உணருங்கள். (Tolerance)
- ✦. நீங்கள் சொன்னதே சரி, செய்ததே சரி என்று வாதாடாதீர்கள் (Adamant Argument Mindedness)
- ✦. உண்மை எது, பொய் எது என்று விசாரிக்காமல் இங்கே கேட்டதை அங்கே சொல்வதையும் விடுங்கள். (Carrying Tales)
- ✦. அளவுக்கு அதிகமாய் தேவைக்கு அதிகமாய் ஆசைப்படாதீர்கள். (Over Expectation)
- ✦. எல்லோரிடத்திலும் எல்லா விஷயங்களையும், அவர்களுக்கு சம்பந்தம் உண்டோ இல்லையோ சொல்லிக் கொண்டிருக்காதீர்கள்.
- ✦. கேள்விப்படுகின்ற எல்லா விடயங்களையும் நம்பி விடாதீர்கள்.

- ✦. அற்ப விடயங்களைப் பெரிதுபடுத்தி விடாதீர்கள்.
- ✦. உங்கள் கருத்துகளில் உடும்புப் பிடியாய் இல்லாமல் கொஞ்சம் தளர்த்திக் கொள்ளுங்கள். (Flexibility)
- ✦. மற்றவர் கருத்துக்களை, செயல்களை, நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளாதீர்கள். (Misunderstanding)
- ✦. மற்றவர்களுக்கு மரியாதை காட்டவும், இனிய இதமான சொற்களை பயன்படுத்தவும் தவறாதீர்கள். (Courtesy)
- ✦. புன்முறுவல் காட்டவும், சிற்சில அன்புச் சொற்களை சொல்லவும் கூட நேரமில்லாததுபோல் நடந்து கொள்ளாதீர்கள்.
- ✦. பேச்சிலும், நடத்தையிலும் பண்பில்லாத வார்த்தைகளையும், தேவையில்லாத மிடுக்கையும் காட்டுவதைத் தவிர்த்து அடக்கத்தையும், பண்பையும் காட்டுங்கள்.
- ✦. அவ்வப்போது நேரில் சந்தித்து அவ்வப்போது பேசுங்கள்.
- ✦. பிரச்சனைகள் ஏற்படும் போது அடுத்தவர் முதலில் இறங்கி வரவேண்டும் என்று காத்திராமல், நீங்களே பேச்சை தொடங்க முன் வாருங்கள்.

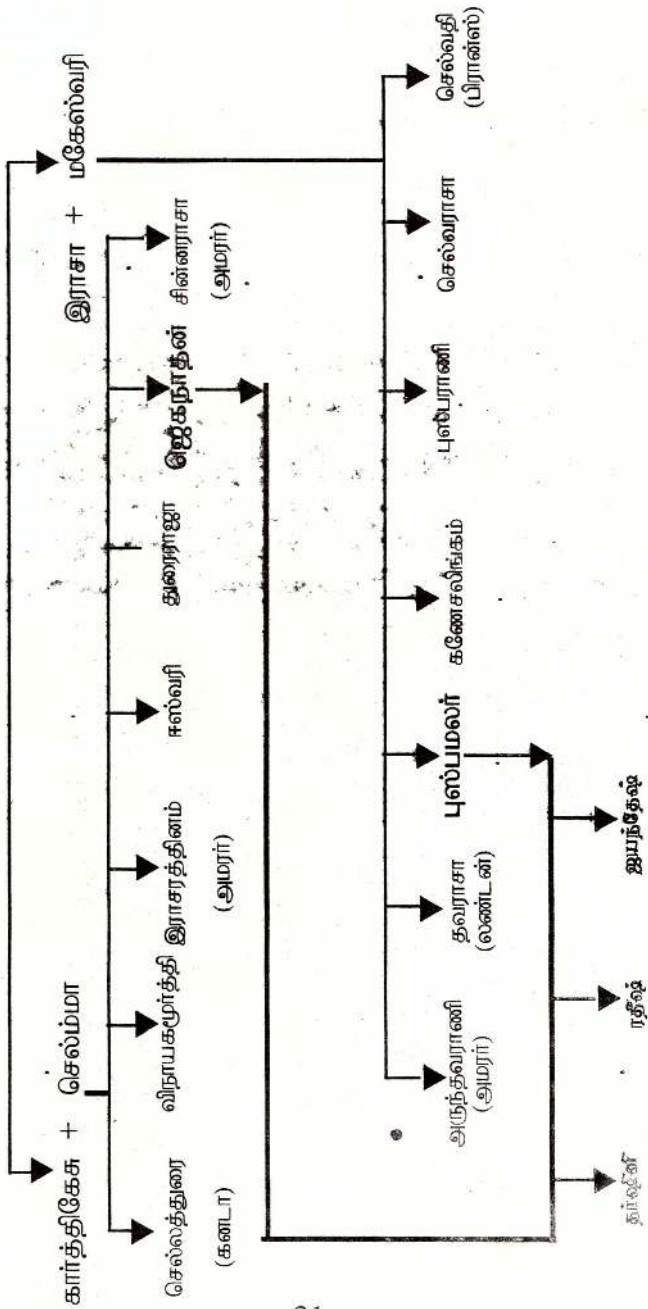
வாழ்க்கை.

வாழ்க்கை ஒரு சந்தர்ப்பம்;	அதை நழுவவிடாதீர்கள்
வாழ்க்கை ஒரு பயணம்;	அதை சென்று முடியுங்கள்.
வாழ்க்கை ஒரு விடுகதை;	அதை சென்று விடுவியுங்கள்.
வாழ்க்கை ஒரு விளையாட்டு;	அதில் ஈடுபடுங்கள்.
வாழ்க்கை ஒரு போராட்டம்;	அதை வென்று காட்டுங்கள்.
வாழ்க்கை ஒரு வெகுமதி;	அதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.
வாழ்க்கை ஒரு போட்டி;	அதில் வெற்றி பெறுங்கள்.
வாழ்க்கை ஒரு கலை;	அதை அழகு படுத்துங்கள்.
வாழ்க்கை ஒரு வேதனை;	அதை தாங்கிக் கொள்ளுங்கள்.
வாழ்க்கை ஒரு சவால்;	அதை எதிர் கொள்ளுங்கள்.
வாழ்க்கை ஒரு சோகம்;	அதற்கு மனம் தளராதீர்கள்
வாழ்க்கை ஒரு பிரச்சினை;	அதற்கு, தீர்வு, காணுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு கடல்;	அதை நீந்தி, செல்லுங்கள்
வாழ்க்கை ஒரு தோட்டம்;	அதை, அழகுபடுத்துங்கள்

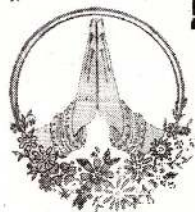
வாழ்க்கைமுகீகியமானவை மூன்று.

மதிக்க வேண்டியவை	மூன்று; முதுமையானோர், மார்க்கம், சட்டம்
நேசிக்கவேண்டியவை	மூன்று; தூய்மை, கடின உழைப்பு
போற்றவேண்டியவை	மூன்று; அறிவு, அழகு, பண்பு
பேணிவளர்க்கவேண்டியவை	மூன்று; திருப்தி, தெரியும், மனமகிழ்ச்சி
தவிர்க்க வேண்டியவை	மூன்று; புனைத்தல். மதுஅருந்த்தல். சூதாட்டம்
அடக்க வேண்டியவை	மூன்று; நா, சோதனை, கோபம்
கட்டாயம் கவனிக்க வேண்டியவை	மூன்று; பேச்சு, நடைமுறை, செயல்கள்
ஆதரிக்க வேண்டியவை	மூன்று; வாக்குறுதி, நட்பு, அன்பு
ஒழிக்க வேண்டியவை	மூன்று; திருட்ட, சோம்பல், பொய்
விரும்ப வேண்டியவை	மூன்று; கருணை, நற்குணம், மன அமைதி
பெறுக்க வேண்டியவை	மூன்று; பெருமை, அநீதி, வாக்கு மீறல்
அஞ்ச வேண்டியவை	மூன்று; களவு, கோள், பொய்
எதிர்கொள்ள வேண்டியவை	மூன்று; கவலை, பயம், மரணம்,

வம்சாவழி

நன்றி நவிலல்

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் - உய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு” (திருவள்ளுவர் வாக்கு)

எங்கள் குடும்ப விளக்கு அமரர் கார்த்திகேசு
ஜெகநாதன் அவர்களின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு
எம்மை நாடி வந்து உதவி செய்த அனைவருக்கும்,
அனுதாபச் செய்திகள் அனுப்பியவர்களுக்கும்,
தொலைபேசி மூலம் அனுதாபச் செய்தி
தெரிவித்தோருக்கும், இறுதிக்கிரியைகள்,
அந்தியேட்டிக்கிரியைகள் ஆகியவற்றில் கலந்து
கொண்டோருக்கும், தேவையான போது உதவி
ஓத்தாசை புரிந்த உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள்
அனைவருக்கும் இம்மலரைச் சிறப்புற அச்சிட்டுத்
தந்த நல்லூர் திருவள்ளுவர் அச்சகத்தினருக்கும்
எமது மனப்பூர்வமான நன்றிகளைத்
தெரிவிக்கின்றோம். **இங்ஙனம்**
மாதகல் கிழக்கு, **குடும்பத்தினர்.**
மாதகல்.

திருவள்ளுவர் அச்சகம், 593, பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர்.

"எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும்
 நன்றாகவே நடக்கும். உன்னுடையது எதை சீழந்தாய்.
 எதற்காக நீ அழுகிறாய்? எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
 அதை நீ சீழப்பதற்கு, எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்?
 அது வீணாவதற்கு,
 எதை நீ எடுத்துக்கொண்டாயோ,
 அது சிங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ,
 அது சிங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது சின்று உன்னுடையதோ,
 அது நாளை மற்றொருவனுடையதாகிறது
 மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்"

இந்த மாற்றம் உலக நியதியும், எனது படைப்பின் சாராம்சமும்.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்